

> NECROLOGI

> PREVERE

Mn. Ignasi Ribas i Prunés. Va morir a la ciutat de Manresa el dia 10 de juliol del 2011, a l'edat de vuitanta-dos anys i cinquanta-vuit de vida presbiteral. Havia nascut a Manresa el 31 de juliol de 1928 i va ser ordenat prevere el 28 de juny de 1953. Havia exercit el seu ministeri en les parròquies de Sant Jaume de Calaf, Sant Pau de Manresa, Sant Vicenç de Riells del Fai, Sant Hipòlit de Voltregà, Santa Maria de Navarcles, Santa Maria de Camps i Santa Creu de Fonollosa. De 1963 a 1976 va ser missioner al bisbat de Nueve de Julio (Argentina). Havia estat també consiliari diocesà d'Acció Catòlica. Actualment vivia jubilat a la residència de les Germanetes dels Pobres de Manresa. La missa exequial, presidida pel senyor bisbe i concelebrada per més de trenta preveres, es va celebrar el dia 12 a la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa. L'església es va omplir de familiars, amics i antics feligresos de mossèn Ignasi. El recordatori del funeral reproduïa un «Agraïment», escrit per Mn. Ignasi en el seu llibre Vivències i records, que diu això: «A la Providència que m'ha fet créixer en temps d'austeritat. Als meus pares que m'ensenyaren a treballar i fer la feina polida. A Mn. Victorià que m'ensinistrà a fer oració i em mogué a preuar-la. A l'Esperit Sant, que m'ha il·lustrat per a fer de la vida i del treball una font de reflexió i de pregària.» Al cel sia.

En el Full parroquial de la parròquia de Santa Maria de Navarcles, del dia 17 de juliol del 2011, Mn. Josep Escós i Sarsanedas va publicar en homenatge a Mn. Ignasi Ribas un dels seus escrits (de l'any 2000), que porta per títol "Negra nit" i en el qual mossèn Ignasi parla sobre la seva mort:

NEGRA NIT

La nit plana ben d'hora sobre la població. Aleshores el silenci s'imposa i tot parla de la solitud. Quan tot és fosc sense lluna ni guspires de casa habitada, prenc una manta, adreço el pas carretera amunt i planto l'esquena sobre l'abrigall. Allà m'embrigo amb els rajolins de llum que vessen de cada estel. Tots són vius, nets i diferents. En conjunt teixeixen una enramada immensa de coloraines. Quina munió! Quants n'hi ha? Em faria gràcia saber-ne el nombre, però què en trauria? Una xifra. És massa freda.

No. L'estelada no és una quantitat. És una meravella. És un espectacle sorprenent. És una dansa de mones que sosté la omnipotència creadora de Déu. Corpren tanta llum tan llunyana i tan rutilant. La nit no és negra. La nit és clara i eloqüent. La nit revela la nostra petitesa i desperta la nostra admiració.

Després d'ajagut de cara enlaire, em pregunto pels seus orígens. Com han aparegut aquestes aparents espurnes de claredat? No ho sé, però n'he fet la meua teoria personal.

He pensat que en un principi Déu vivia en l'única relació del Fill i de l'Esperit. Després creà l'home per acollir-lo a casa seva, però lliure (fins aquí és cert). Perquè no veiés la seva glòria, estengué un vel opac al seu entorn. L'home pelegrinà per la terra sense llum. En morir, cada just entrava al cel i feia un forat a la cortina. Cada sant era un nou esquinç. Els màrtirs feien un trauc amb un deix de vermell. Els infants i les verges no deixaven rastre i els fidels confessors acolorien de blau. Nosaltres aquests estrips els anomenen estels i els veiem amb un toc de color.

Després morí el Crist i, és clar, en entrar al cel feu una bohiga espectacular: és el Sol. En pujar al cel Maria, la pubilla de la humanitat, obrí un orifici gran i benigne que és la Lluna.

Per això les estrelles poden ésser espitlleres de la benaurança. "El cel parla de la glòria de Déu i l'estelada anuncia l'obra de les seves mans" (Sl 19,2).

Quan jo em mori no pretenc pas fer cap forat nou. Demano passar pel pas de Maria. Segur que n'hi entren molts. Amb la seguretat que en aquest esboranc no hi ha pas foc.

Ignasi Ribas i Prunés

> RELIGIOSA

Germana Adela Poch i Bonet, dominica de l'Anunciata. Va néixer a Caldes de Montbui

el dia 2 de setembre de 1925. Va morir a Vic, a la Casa Mare del Pare Coll, el dia 25 de juny del 2011, a l'edat de vuitanta-cinc anys i seixanta-cinc de vida religiosa.

Doneu-los, Senyor, el repòs etern!

Formació Permanent del Clergat

> RECERCA PER A PREVERES I DIAQUES – CURS 2011-2012

Tema: L'Esperit Sant us farà lliures

Octubre, dia 6 (Vic), dia 13 (Manresa):

L'Esperit Sant i l'art sagrat

Sr. Marc Sureda

Novembre, dia 3 (Vic), dia 10 (Manresa):

L'Esperit Sant i la litúrgia

Dr. González Padrós

Desembre, dia 1 (Vic), dia 15 (Manresa):

Senyor bisbe

Gener: dia 12 (Vic), dia 19 (Manresa):

L'Esperit Sant i l'Església

Dr. Joan Planelles

Febrer: dia 2 (Vic), dia 9 (Manresa):

L'Esperit Sant en la cristologia

Dr. Emili Marlés (a confirmar)

Març: dia 1 (Vic), dia 8 (Manresa):

Senyor bisbe